

TIME IS TICKING

El costat més misteriós i microscòpic de la història de la paparra

Rickettsia: Un grup divers de bacteris que algunes paparres poden portar sense mostrar símptomes, creant un risc ocult de transmissió a humans.

Anaplasma phagocytophilum (Anaplasmosi granulocítica humana): Un bacteri que s'instal·la als glòbuls blancs i es mou de manera silenciosa entre cèrvols, rosegadors i les paparres que s'hi alimenten.

Babesia: Un paràsit que infecta els glòbuls vermells. Es transmet dels rosegadors a les paparres, i d'aquestes pot arribar als humans, provocant una malaltia semblant a la malària.

TBEV (virus de l'encefalitis transmesa per paparres): Persisteix en cicles paparra–rosegador i pot transmetre's en qüestió de minuts, raó per la qual la vacuna es recomana en zones d'alt risc.

Borrelia (bacteris de la malaltia de Lyme): Viu en petits mamífers i és transmesa per les paparres quan s'alimenten durant suficient temps, fent que l'extracció precoç sigui una defensa essencial.

Pots trobar 5
paparres en
aquest pòster?

Aprèn-ne
més

Les paparres poden portar un conjunt divers de microbis —bacteris, virus i paràsits— que es mouen entre fauna salvatge, bestiar, animals de companyia i persones. La Borrelia necessita hores d'alimentació per passar de la paparra a l'hoste, mentre que el TBEV pot transmetre's en minuts; l'Anaplasma i la Rickettsia sobreviuen dins els glòbuls blancs; i la Babesia envaeix els glòbuls vermells de manera semblant a la malària. La temperatura i la humitat afecten tant les paparres com els microbis que porten, condicionant quant duren els patògens i on es poden estendre. Seguir aquests passatgers microscòpics ajuda els investigadors a millorar diagnòstics, anticipar riscos emergents i orientar estratègies de vacunació i prevenció.

